

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύματα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀσφράσισα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντός ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ μὴν τῆς νέας ζωῆς. — Αἱ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνίδες καὶ ὁ κ. Λαμπρόδης (ὑπὸ Παρνασίας). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λουτράκι. — Παρθεναγωγεῖον Χίλλ. — Γυναῖκες ἰατροί. Πριγκήπισσα περὶ νοσοκόμων. Παράδοξοι ἐκδρομαί. Ποικίλα. Θέατρον. Ἀλληλογραφία. Συμβουλαί. Συνταγὴ Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Ο ΜΗΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ

Ἔχουν καὶ οἱ μῆνες τοῦ ἔτους τὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν ἱστορίαν των! Ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ προνόμια καὶ τὰς ὑπεροχὰς των. Ὑπόκεινται καὶ αὐτοὶ εἰς ἀνάλυσιν καὶ μελέτην, ἀνὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἡμερῶν καὶ ὥρων των, ὧν πᾶσα στιγμή τόσα περιλαμβάνει μυστήρια, τόσας χρωματίζει σελίδας τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ σκοτεινοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς.

Ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ἴσως ὁ μᾶλλον προνομιούχος, ὁ πλουσιώτερος εἰς συγκινήσεις, ὁ ζωτικώτερος τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους, ἐὰν ζωὴ θὰ εἴπη δράσις, συγκινήσεις, πάθητις.

Μετὰ τὴν θερινὴν κατάπτωσιν τῶν δυνάμεων, μετὰ τὴν νάρκην, εἰς ἣν ἡ φύσις μᾶς ὑποβάλλει, μετὰ τὴν περιοδικὴν ἀναστολήν τοῦ πυρετωδῶς διεξαγομένου ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἢν τὰ κινικὰ καύματα παραλύουν καὶ ἐξασθενοῦν, ὁ Σεπτέμβριος ζωογόνος, ἀναψυκτικός, ἀνοίγει καὶ πάλιν ἡμῖν τὰς πύλας τῆς ἐνεργείας καὶ δράσεως, μᾶς καλεῖ καὶ πάλιν εἰς τὴν πανδαισίαν τῆς ζωῆς μετὰ τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους καὶ τὰς συγκινήσεις καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς.

Ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ μὴν τῆς ἀναγεννήσεως διὰ τοὺς Ἀθηναίους, τόσον ὅλοι καὶ ὅλοι σπεύδομεν νὰ μεταβάλλωμεν τρόπον ζωῆς, νὰ ἀνακαινίσωμεν τὰς καθημερινὰς μᾶς ἐντυπώσεις, νὰ θεσπῶμεν νέας τοῦ βίου μᾶς βάσεις, νὰ συνάψωμεν νέας σχέσεις, νὰ συνδέσωμεν νέους δεσμούς, ἀφοῦ ρίψωμεν εἰς τὴν λήθην ὅλο-

κληρον πολλάκις παρελθόν εὐτυχέστερον τοῦ ἐπερχομένου μέλλοντος.

Διὰ τὸν μικρόκοσμον, ἰδίᾳ διὰ τὸν ἀπὸ τῆς νηπιακῆς εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν μεταβαίνοντα, ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ μὴν τῆς ριζικῆς ἀνατροπῆς τοῦ παρελθόντος, τῆς καταστροφῆς τῶσων προσφιλῶν ἔξεων, τῆς ὑπὸ τὴν νέαν φάσιν ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς.

Αἱ μέχρι τῆς χθὲς ἄνευ σκοποῦ, ἄνευ προορισμοῦ, ἄνευ προγράμματος, ἄνευ καθηκόντων διαρρέυσασαι ἡμέραι, δὲν θὰ ἀνατείλωσι πλέον. Ἡ ζωὴ μετὰ τὸ βᾶρος καὶ τὰς εὐθύναις καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτενέργειάν τῆς ἄρχεται. Τὸ σχολεῖον, ἡ μικρὰ αὐτὴ τῆς παιδικῆς δράσεως καὶ ἐνεργείας κοινωνία, ἀνεπέτασεν ὑψηλὰ τὰς πύλας του καὶ δέχεται τὸν μυρμηκιώοντα μικρόκοσμον, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀπτερυγὰς νεοσσούς, ἵνα προετοιμάσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐλευθέραν πτήσιν.

Ἡμεῖς δὲν θὰ τονίσωμεν Ἱερεμιάδας διὰ τὴν μεταλλαγὴν αὐτὴν τοῦ παιδικοῦ βίου, ἀλλ' οὔτε θὰ ζητήσωμεν νὰ παρηγορήσωμεν τὰς μητέρας διὰ τὸν πικρὸν ἀπὸ τῶν τέκνων των χωρισμὸν, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι οὔτε ἐκεῖνα οὔτε αὐταὶ εἶναι ἀξιολύπητοι.

Ἐκάστη περίοδος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἔχει βεβαίως τὰ εὐχάριστα, ἀλλὰ καὶ τὰ δυσάρεστα αὐτῆς σημεῖα. Ὅ,τι σήμερον ἀποτελεῖ ἀληθῆ δι' ἡμᾶς εὐτυχίαν, αὔριον ἀποτελεῖ τὴν κόλασιν. Ὁ στενὸς καὶ ἀποκλειστικὸς τοῦ οἴκου ὀρίζων, ἐνῶ ἡρέμα καὶ κανονικῶς ἐξελίσσεται ὁ βίος τοῦ βρέφους καὶ τοῦ νηπίου, ἀποβαίνει ἀσφυκτικὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδὸς.

Αἱ θωπεῖαι, ἡ στοργή, αἱ ἀέναι οφροντίδες τῶν γονέων δὲν ἀρκούν πλέον εἰς τὸν προωρισμένον νὰ ζήτῃ βίον κοινωνικόν, βίον αὐτενεργείας καὶ δράσεως καὶ συναλλαγῆς ἀνθρώπων τῆς αὔριον. Ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς μόνον καὶ τῆς μητρὸς ἐπικοινωνία του, καὶ ἡ εἰς τούτους ὑπακοή του πιθανὸν νὰ διατηρῇ ἀλώβητον τὴν ἀγνότητα τῶν αἰσθημάτων καὶ σκέψεων του, πιθανὸν νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὀμκλήν καὶ κανονικὴν τοῦ παιδικοῦ

βίου εξέλιξιν, αλλά δέν προετοιμάζει τόν παίδα επαρκώς διά τήν κοινωνικήν παλαίστραν, εις ήν καλείται νά αγωνισθή τόν μέγαν τής ζωής αγώνα.

Έπειτα τό σχολείον μέ τās νέας παιδαγωγικάς μεθόδους καί τά νέα συστήματα, διά τά πρώτα μάλιστα έτη, ούδέν άλλο είναι ή συνέχεια τού έν τώ οίκω βίου τών παιγνίων καί απολαύσεων. Έάν οι γονείς παρακολουθήσουν καί έδώ τήν πορίαν τών τέκνων των, εάν συνεργασθούν μετά τής διδασκάλου, εάν έννοήσουν τά νέα καθήκοντά των καί αναλόγως κανονίσουν τό νέον πρόγραμμα τής μετά τών τέκνων των διαγωγής των, τό σχολείον δέν είναι ούτε κόλασις, ούτε βασιανιστήριον δι' αυτό.

Άλλ' άφ'ήσασμεν τούς μικρούς καί έλωμεν εις τήν νεότητα. Καί δι' ούτην ο Σεπτέμβριος έπιφυλάσσει νέας συγκινήσεις, νέον βίον, ως διανοίγει νέους όρίζοντας. Η κατά τό διαρρέυσαν έτος συμπληρώσασα τās σπουδάς της κόρη, αναλαμβάνει ήδη τα νέα της έν τώ οίκω καθήκοντα. Έδώ θά εφαρμοσθή ό,τι εκείθεν ήντησεν. Η μήτηρ ήδη καταπεποιημένη, εξητλημένη έχει ανάγκην αναπαύσεως. Αυτή αναλαμβάνει νά τήν αντιπροσωπεύσῃ, αυτή νά ζεύξη εις τόν άκμαίον τροχόν της τά ήνα τού οίκου καί μέ στιβαράν χείρ νά διευθύνῃ αυτόν.

Ο Σεπτέμβριος είναι ό μήν τής ετοδείας διά τόν χειμώνα. Ο Σεπτέμβριος είναι ό μήν τού προϋπολογισμού τού έτους, άφ' ου κατ' αυτόν ενεργούνται καί οι ένοικισσεις τών οικιών καί οι προμήθειαι τών τροφίμων, καί οι έγγραφαι τών σχολείων, καί οι μεταρρυθμίσεις τού πρισωποκού. Η Οικιακή Οικονομία, τό μάθημα τούτο, τό όποιον κατά τό διαρρέυσαν έτος διδάχθη ή κίρη, θά εφαρμοσθή σήμεραν.

Και ιδού αυτή έγειρομένη ένωρίτατα καί καταρτιζούσα τό πρόγραμμα τής ήμέρας, καί κανονίζουσα τās δαπάνας τού μηνός καί τού έτους μετά τών γονέων, έν συσκέψει καί συζητήσει ήμέριμ, δεχομένη καί σεβομένη τās εκ τής μακράς εκείνων πείρας άπορρεούσας γνώμας καί συμβουλάς, αλλά καί υποδεικνύουσα τό καλόν τών νέων συστημάτων καί διά τής γλυκύτητος καί τής πειθούς κανονίζουσα τά πάντα. Καί ό πατήρ υπερέφρανος καί ευτυχής διά τό πρακτικόν πνεύμα καί τήν ενεργητικότητα τής νεαράς θυγατρός του, άρπεί άφθώνως τούς καρπούς τών θυσιών καί αγώνων, ούς κατέβαλεν επί σειράν έτων διά τήν άνατροφήν καί εκπαίδευσίν της. Καί ή μήτηρ, ή τόσον μοχηθήσασα, άναζητή έν τώ προσώπω τής σφριγώσῃς νεάνιδος, ήτις μετά τόσῃς προθυμίας τήν άσκοουρίζει, τήν ξεκουράζει, καί μετά τόσῃς λεπτότητος έπανορθοῖ τās ιδικάς της άτελείας καί ελλείψεις.

Ο οίκός των έντός ολίγου μεταβάλλει έντελώς όψιν. Πνεύμα νέας ζωής, νέων ιδεών φαίνεται έπιπνίον παντού. Τά παλαιά έπιπλα καλύπτονται διά νέων ποιημάτων. τά όποια αι δεξιάς εκείνης χείρες έφιλοτέχνησαν. Τά άυαυροθήντα ξύλα των καί πλάσια στιλπνούνται καί προσλαμβάνουν όψιν καινουργή διά τών νέων συνταγών, άς εκείνη πρός καθαρισμόν τον εφαρμόζει. Τά δοχεία πληρούνται άνθών, τά όποια εκείνη καλλιεργεί. Η τροφή ποικίλλει, διότι μέ τόν οδηγόν της ανά χείρας, ύπαγορεύει εις τήν ύπέρτεραιαν νέα φαγητά ή ή ίδια νέα κατασκευάζει γλυκύματα, πάντοτε έχουσα ύπ' όψιν της τούς οικονομικώτερους τών συνδυασμών, πάντοτε εκπληττούσα έναρέστως τήν μητέρα της διά τήν άγάπην καί τήν προθυμίαν μεθ' ής εκτελεί τά νέα της καθήκοντα.

Άλλά καί εάν δέν προορίζεται διά τόν οικιακόν βίον, εάν

δέν άνήκει εις τās προνομίουχους εκείνας, αίτινες τήν ευτυχή άποκατάστασιν καί ζωήν των από τών γονέων των έξαρτου, εάν εκ τής εργασίας της προορίζεται νά ζήσῃ, νέας πάλιν ο Σεπτέμβριος τή έπιφυλάσσει συγκινήσεις.

Διδασκάλισσα, αναλαμβάνει από τού μηνός αυτού νά παιδαγωγήσῃ τόσα μικρά, νά προετοιμάσῃ τόν νοῦν καί τήν καρδιάν των εις τό άγαθόν καί ύψηλόν, ένφ' ταυτοχρόνως αναλαμβάνει τήν υπερέτατην ευχάριστην τής διά τής έντιμου εργασίας της συντηρήσεώς της, πιθανόν δέ καί τής οικογενείας της. Χθές έτι καταναλωτής, μεταβάλλεται σήμεραν εις παράγοντα. Χθές βοηθημένη καί προστατευομένη, σήμεραν αυτή βοηθός καί προστάτις.

Άλλά καί εις οίαν δήποτε άλλην βιοποριστικήν εργασίαν έπιδοθή από τόν μήνα αυτόν ό βίος της μεταβάλλει φάσιν. Ράπτρια μέχρι χθές μαθητευομένη, σήμεραν θέτει τās βάσεις νέου έργοστασίου της. Παιδίσκη συμπληρώσασα τό δημοτικόν σχολείον, σήμεραν διά πρώτην φοράν λαμβάνει θέσιν εις τά έδώλια τού εργοστασίου, έν φ' θέλει ζητήσει τόν άρτον της.

Από ήλικίας εις ήλικίαν καί από θέσεως εις θέσιν προάγομεναι έχομεν τās νεονύμφους, αίτινες από τόν μήνα αυτόν γίνονται κάτοχοι ιδίας οικίας, αίτινες από τούδε αναλαμβάνουν τήν αυτενέργειαν καί έν τώ οίκω χειραφέτησιν των. Τās νέας μητέρας, αίτινες, διότι ή οικογένειά των ήύξησε κατά έν πρόσωπον, ήλλαξαν οικημα καί μεθ' ύπερηφανείας διακοσμοῦν τόν κατάλευκον κοιτώναν τού μικρού άγγέλου, τού τρυφερού καρπού τού έρωτός των, εις όν από τής στιγμής αυτής περιστρέφονται ολοι οι πόθοι καί όλοι αι ελπίδες των.

Άλλά καί αι μητέρες εκείναι, ών ή θυγάτηρ ή ο υίός άποκατέστη μακράν τού πατρικού οίκου, ή ο θάνατος άπωρώνωσε προσφιλοῦς συζύγου ή μητρός καί αύται τόν μήνα αυτόν φεύγουν τόν οίκον, όστις μέ τόσας τās συνδέει αναμνήσεις, καί εις άλλην οικίαν ύπό άλλους όρους ζητοῦν τήν λήθην ή τήν παρηγορίαν.

Τοιαύτη ή ιστορία τού μηνός τούτου, τού πέπλου τού όποιού μόλις ακροθιγώς ήγείραμεν γωνίαν τινά. Είναι ό σημαντικώτερος τών μηνών τού έτους, άδιάφορον, εάν δέν τόν χειριτίζωμεν μέ άνθη καί δώρα καί ευχάς καί πανηγύρεις. Έγκαινιάζει τήν φθίνουσαν περίοδον τής φύσεως καί τήν αναγεννωμένην περίοδον τής κοινωνικής δράσεως καί ζωής. Ευτυχές οι δρώντες, διότι αύτοί μόιον ζούν, αύτοί συνεισφέρουν εις τήν πρόοδον, αύτοί παρασκευάζουν μέλλον αισιώτερον διά τήν άνθρωπότητα.

**ΑΙ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ
ΚΑΙ Ο Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ**

Έκ τού έν τώ Συλλόγω Παρνασσῶ άναγνώσματος τού κ. Λαμπριδου περι τών έν Ρουμανία Έλλήνων, ή μέν έν Βουκουρεστιῶ ελληνική έφημερίς «Πατρίς» εδημοσίευσεν άπόσπασμα άνευ τινός σχολίου, οίονει παραδεχομένη άδυσανιστως τά εκτιθέμενα, ή δέ «Έφημερίς τών Κυριών» μετέφερεν εις τās στήλας αυτής εκ τού ίδιου άναγνώσματος τήν αναγομένην εις τās Έλληνίδας περικοπήν, προτάξασα όμως αυτής τήν λίαν συνε-

1) Βραδύνασα νά δημοσιευθῇ ένεκα τής άπουσίας τής κ. Διευθυντριάς.

τήν παρατήρησιν ταύτην, ότι, «καίτοι θέλουσα νά πιστεύσῃ, ότι καί άπεικονίζομεναι ύπό τού κ. Λαμπριδου Έλληνίδες άποτελοῦσιν άτυχή μόνον εξαιρέσιν, συνιστᾷ έν τούτοις πρός πάντας τούς συνδρομητάς καί πρός πάσας τās συνδρομητριάς αύτης έν Ρουμανία τήν εύσυνείδητον άνάλυσιν τών σκέψεων τού πονουστος διά τήν κατάστασιν ταύτην άνδρός καί τήν άντιπάσης θυσιάς θερμείαν καί πρόληψιν τού έθνικού τούτου άτυχήματος». Άγνοῶ, άν άλλαι έφημερίδες άνεφερόν τι περι τούτου.

Ο κ. Λαμπριδης είναι βεβαίως άξιος πολλών επαινών, διότι έπεληφθη σπουδαίου καί ζωτικού θέματος, άφροῦντος εις τόν έν Ρουμανία Έλληνισμόν τοσοῦτῳ δέ μάλλον άξιος τυγχάνει, όσῳ έπραγματεῦθη αυτό κάλλιστα ύπό τήν κοινωνικήν, πολιτικήν καί έθνικήν αύτου έσποψιν καί άνέπτυξε δι' έπιχειρημάτων λογικῶν καί πειστικῶν εις γλώσσαν ρέουσαν καί καλλιεπή καί έπειράθη διά τρόπον έπαγωγῆς νά προσελύκη τήν προσοχήν καί τό ενδιαφέρον τών έν τῇ πρωτεύουῃ τού βασιλείου ύπερ τών έν τῷ έξωτερικῷ, ένταῦθα, άποδημόντων καί έγκατεστημένων όμοφυλών των. Επίσης άξιος συγχαρητηρίων θεωρεῖται καί διότι, άνήρ καλῶς κατηρτισμένος, ως φαίνεται, καί όπαδός τών νέων ιδεών, επί τῇ εύκαιρίᾳ ταύτῃ δέν παρέλειψε νά εκδηλώσῃ τήν γνώμην του περι τού γυναικειού ζητήματος, ειπών, ότι θεωρεῖ εύόκων τήν από τινος παρατηρουμένην κίνησιν πρός τήν έν γένει βελτίωσιν τής τύχης τού παρ' ήμῖν γυναικειού φύλου.

Άλλά, μεθ' όλα τά προσόντα ταῦτα, άτινα είναι τίτλοι εξαιρετικοί επί τῆς ύπολήψεως καί ευγνωμοσύνης ήμῶν πρός τόν άξιότιμον Κύριον, ούδέν κωλύει ήμᾶς από τό νά παρακαλέσωμεν αυτόν, όπως μάς έπιτρέψῃ νά έπανορθώσωμεν μερικῶς ανακριθείας του, αίτινες ως οικιαρά σημεῖα, ή μάλλον ειπεῖν, ως κηλίδες, άσχημίζουσι τήν άλλως πολύ ώραίαν πραγματείαν αύτου. Δέν άμφιβάλλομεν δέ, ότι ως εύσυνείδητος άνθρωπος θά εκτιμῆσῃ τήν άγαθήν πρόθεσιν ήμῶν πρός τήν αλήθειαν, τόν πόθον τού νά μη άποπλανᾶται ή κοινή γνώμη έξ έσφαλμένων ή άνακριθῶν είσηγήσεων καί διαδόσεων, προκειμένου μάλιστα περι έθνικῶν πραγμάτων, καί έπέρχονται οὔτω δυσάρεστα άποτελέσματα.

Διότι δέν δυνάμεθα άλλως νά ύποθέσωμεν, ότι άνήρ τής μορφώσεως τού κ. Λαμπριδου θά ήν δυνατόν νά φρονῇ έπιμόνως, ότι δύο τρεῖς ολιγοήμεροί επισκέψεις του εις δύο τρεῖς πόλεις τής Ρουμανίας θά ήρουν, όπως γνωρίζω κατά βάθος τόν χαρακτήρα καί τά αίσθηματα όλων τών εις τό ρωμανικόν κράτος κατοικούντων εξαισιμυρίων Έλλήνων, ούδέ δυνάμεθα νά παραδειγθώμεν, καί πόρρωθεν έτι, τήν ιδέαν, ότι δέν ώρμηθη ούτως εκ φιλοπατρίας, άλλ' άπλῶς εκ τής έφέσεως τού νά όμιλήσῃ, έχων δέ άνάγκην ένός θέματος, έλαθεν ειπή καί ως έτυχε τούς Έλληνας τής Ρουμανίας, διά πλοκής δέ έντέχνου καί φράσεως καλλιεποῦς καθήρτισεν ώραίον καί επαγωγόν άναγνώσμα, άδιφορών άν τούτο άπομακρύνεται έν πολλοῖς τής καθάρως αληθείας. Άλλά πλην τούτων, καί ή προσβληθεῖσα έθνική φιλοτιμία τών έν Ρουμανία Έλλήνων, καί δῆ τών Έλληνιδων, απαιτεῖ ταχεῖαν διορθωσιν τών εκ καλῆς μέν πίστews, έξ άγνοίας δέ πάντως έσφαλμένων διαδόσεων.

Οι Έλληνες καί αι Έλληνίδες τής Ρουμανίας, ως ήσαν πρό είκοσι καί επέκεινα έτών, είναι καί σήμεραν καί θά ήναι, έλπιζομεν, καί εις τό μέλλον. Ούδεμία χαλάρωσις επήλθεν εις τās φιλοπατρίας αύτων αίσθηματα, ούδεμία άλλοίωσις τών πατρίων ήθῶν καί ήθίμων έσημειώθη. Ζῶσι πνευματικῶς ως έν χώρα ελληνική· είναι ως οι καλοί καί άφατρίαστοι πολῖται τού έξωτερικού τού ελληνικού βασιλείου. Τρώγουσι μεθ' ύπομονῆς καί έγχαρτερήσεως τόν άρτον τής ξενιτειάς, παρηγορούμενοι εκ τῆς ιδέας τῆς προσκαίρου ένταῦθα διαμονῆς καί ύπ' όψιν έχον-

τες πάντοτε τήν γλυκείαν καί προσφιλή τῆς πατρίδος Έλλάδος εικόνα. Η μόνη παρατηρουμένη διαφορά είναι, ότι ό πληθυσμός αύτων άραιούται όσημέραι· τούτο δέ άποδοτέον εις πολλά καί διάφορα αίτια, άλλοις πάντως τών ύπό τού κ. Λαμπριδου αναφερομένων. Ο θάνατος άφ' ενός, φυσική συνέπεια άναπόδραστος, καί άφ' έτέρου ή ένεκα τών δυσμενῶν έμπορικῶν περιστάσεων, έν μέρει δέ καί τών αντιξῶων πολιτικῶν, τελουμένη μετανάστευσις εις άλλας χώρας προσφωρωτέρας ή καί ή επάνοδοσ εις τό πατριον έδαφος, σχηματίζουσι καθ' έκάστην κενόν, όπερ δέν άναπληροῦσιν ως άλλοτε πρό πολλῶν έτων νέαι προελούσεις έξ Έλλάδος καί εκ τών ύπό τήν Τουρκίαν ελληνικῶν χωρῶν, γνωστού καταστάντος τοῖς πᾶσιν, ότι έληξαν πλέον καθ' όλοκληρίαν οι όροι τῆς εργασίας καί τού καθ' ήμέραν βίου εις τās παριστρίους ταύτας χώρας, καί ούδέν οι επήλυδες έχουσι νά ελπίζουσιν, όχι πλέον μέλλον καλόν, άλλ' ούδε παρόν καν ύποφερτόν.

Έξ άλλου, ή άκουσία προσχώρησις εις τήν ρωμανικήν ιθαγένειαν γαιοκτημόνων τινῶν Έλλήνων, όπως διασώσωσιν ύπερ τών τέκνων καί συγγενῶν αύτων τά κτήματά των, κατόπιν τού ληφθέντος αύστηροῦ μέτρου τῆς ρωμανικῆς κυβερνήσεως τού νά μη αναγνωρίζῃ εις τούς ξένους κληρονομικά δικαιώματα επί ακινήτων άγροτικῶν κτημάτων καί τελευταίον, ή άναγκαστική κατάταξις Έλληνοπαίδων εις τόν ρωμανικόν στρατόν καί ή έντεῦθεν έπερχομένη λεληθότως εκρωμοῦνισις. Η δέ έπιγαμία μικρόν συμβάλλεται, καθ' όσον ολίγα είναι τά συνοικέσια Έλλήνων μετά Ρωμοῦνων, ένεκα τού επικρατοῦντος φυλετικού μίσους άμφοτέρωθεν· έπουσιώδης δέ είναι καί ή ένεκα άποκτήσεως δημοσίας θέσεως μεταπήδησις τινος εις τόν ρωμανισμόν.

Ουδόλως σημειούμεν ένταῦθα, ούδέ θεωροῦμεν ως πραγματικήν έθνικήν άπώλειαν, τούς αλλάσσοντας τόν έθνισμόν των μεθ' όσης εύκολίας καί τας ένδύματά των, άνευ ούδενοός λόγου, μέ ελαφράν τήν καρδίαν καί μέ ελαφροτέραν τήν διάνοιαν. Οι τοιοῦτοι Έλληνόφωνοι, άμφιβόλου βεβαίως καταγωγῆς καί προελεύσεως, χυδαῖοι καί άπαίδευτοι, σήμεραν είναι Έλληνες, αύριον Ρωμοῦνοι καί μεθύριον Τουρκοῖ, όπως έπειτα άρχίσωσιν εκ νέου, εφ' όσον τό πρόσκαιρον άτομικόν συμφέρον, ή ή εφήμερος άνάγκη τούς ώθεῖ. Άκολουθοῦσι, καθ' ά φαίνεται, άσυχαίσθητως τῷ ρεύμα ως έτεροκίνητα όντα. Δέν άρνούμεθα, ότι μετὰξῷ αύτων δυνατόν νά υπάρχωσιν άγαθὰ καί χρηστά στοιχεία, δυνάμενα νά χρησιμοποιηθῶσι καί άτινα έθνικόν συμφέρον θά ήτο, εάν συνεχρατοῦντο εις τόν Έλληνισμόν· αλλά διά νά κατορθωθῇ τούτο, απαιτεῖται εργασία συνεχῆς καί πεφωτισμένη, έν ειδόσ πολιτικῆς καθήχσεως, οι δέ ήμέτεροι έν Αθήναις επαίοντες, περι άλλα περιστῶμενοι, δυστυχῶς οὔτε έσκέφθησαν οὔτε θά σκεφθῶσι ποτε περι τούτου.

Αυτά είναι κυρίως τά αίτια τῆς προϊούσῃς έλαττώσεως τού ήμετέρου έν Ρουμανία στοιχείου, καί ούχι τόσον ή χαλάρωσις, κατά τόν κ. Λαμπριδην, καί κατάπτωσις τών έθνικῶν αίσθημάτων, ή προλειαινούσα φυσικῶς τήν όδόν εις τόν εκφυλισμόν.

Άλλά καί άν υπάρχη χαλάρωσις, άν επήλθεν άπάγοήτευσις, άν οι συνεχόντες τούς έξω όμοσθνεῖς πρός τούς έσω έθνικοί δεσμοί κατέστησαν άσθενείς καί ευδιάλυτοι παρά τισι, διά τούτο δέν πταίουσ τόσον οι δυστυχῆς αύτοί, όσον πταίει ή ελληνική κυβέρνησις καί ή έν Έλλάδι δημοσιογραφία. Η μέν ελληνική κυβέρνησις, διότι μετεχειρίσθη καί μεταχειρίζεται τούς ένταῦθα όμοσθνεῖς ούχι ως μήτηρ, άλλ' ως μητριά· διότι έστειλεν εις τό κέντρον τῆς Ρουμανίας παρά τῇ αὐτῇ τού Βουκουρεστίου ούχι τούς καταλλήλους αντιπροσώπους, τούς δυναμένους νά εργασθῶσιν έθνικῶς, άλλ' εκείνους, οὔς ύπεδείκνυε τό κομματικόν συμφέρον ή ή προσωπική συμπάθεια, καί οὔτινες ένεκα τῆς άδικα-

εστάλη εις ένδειξιν τών προς υμάς όφειλομένων ευχαριστιών. Τα φύλλα εστάλησαν προς τας κυρίας από τού 'Απριλίου, διότι ο κ. Π. είχε δώσει ευρισκόμενος εκεί τὰ του Μαρτίου.—Δα Μ. Π. **Λάρισσαν**. 'Επιστολή σας μετά φρ. 70 ελήφθησαν. Μυριάς ευχαριστίας δι' ευγενή φροντίδα.—Δα Ε. Θ. **Όδυσσών**. Πολύ με ηυχαιόσαστεν επιστολή σας. Την προσεχρή εβδομάδα θα δημοσιεύσω έκτενή βιβλιοκρισίαν, εν η' θα περιληφθή και η περι της ληφθείσης μεταρράσεως κρίσις μου.—Δα Θ. Μ. **Συνήμαχον**. 'Επιστολή σας μετά φρ. 97 ελήφθη. 'Απειρον ευγνωμοσύνην δι' ευγενή φροντίδα.—Καν Ε. Β. **Τρ. Βάρναν**. 'Επιστολή σας μετά φρ. γρ. 100 ελήφθη. Συμμορφούμεθα οδηγίαις σας.—Δα Α. Κ. **Δαρδανέλια**. 'Επιστολή σας μετά φρ. γρ. 40 ελήφθη. Μυριάς ευχαριστίας δι' ευγενή φροντίδα.—Καν Α. Α. **Μίνιαν**. Εύγενής επιστολή σας μετά τεσσάρων τοκομεριδίων ελήφθη. Ευχαριστούμεν θερμώς.—Κον Ε. Α. **Μτυλήνην**. Συμμορφώθημεν οδηγίαις σας.—Κον Ν. Χ. **Σύκιαν**. Συμμορφούμεθα οδηγίαις σας.—Καν Ε. Δ. **Πάρον**. 'Απουσίαζον ες 'Αθηνών σήμερον μόνον βλέπω την αποσταλείσαν σημείωσιν σας. 'Αλλ' είναι πλέον πολύ άργά, ώστε η δημοσίευσίς αναβάλλεται δια καταλληλοτέραν ευκαιρίαν.—Δα Ε. Κρ. **Κάτρον**. 'Όταν ελήφθησαν άμφοτερα αι' επιστολαί σας είχαν ήδη άναχωρήσει. Δι' επιστολής μου έκτενης άπάντησις. Χρήματα ελήφθησαν. Μυριάς ευχαριστίας.—Καν Ε. Ψ. **Σίφνον**. 'Οά λάβητε και τὰ λοιπά, εὐθύς μετά την έκδοσιν των.—Κον Ι. Ν. **Κάτρον**. Σας ευγνωμονώ δια την ευγενή προθυμίαν και τὸ θερμόν υπέρ του έργου μου ενδιαφέρον σας. 'Ο εκεί αντιπρόσωπος μας είναι δραστηριώτατος άνθρωπος, θα άγνοή δε ίσως την διεύθυνσιν της κ. αδελφής σας Γράφομεν.—Κον Δ. Μ. **Ζάκυνθον**. Δυστυχώς η' 'Εφημερίς μας διέκοψε την έκδοσιν της τόν Αύγουστον, ώστε δέν η'δυνήθημεν να σας ευχαριστήσωμεν. Τώρα πλέον είναι κατόπι έστῆς.—Καν Δ. Σ. **Μανchester**. Συνδρομή ελήφθη ευχαριστούμεν.—Κον Ν. Θ. **Σφάζι**. Μόλις σήμερον ανέγνωσα την επιστολήν σας. Γράφω προσεχώς.—Καν Δ. Κ. **Κωνσταντιζαν** Φρ. γρ. 24 ελήφθησαν Ευχαριστούμεν θερμώς.—Δα Ε. Ε. Μ. **Πράκλειον**. 'Επιστολή σας μετά χρημάτων ελήφθη. 'Ελπίζομεν ότι πάσα άταξία εξέλπειν.—Κον Γ. Οί. **Κυδωνίας**. Η σιωπή εις την τελευταίαν σας προέκυψεν εκ της απουσίας μου ες 'Αθηνών. Ευγνωμονώ δι' ευγενή φροντίδα και γράφω προσεχώς.—Κον Δ. Μ. **Γαλάζιον**. 'Επιστολή σας μετά χρημάτων ελήφθη. Γράφομεν.—Κον Α. **Αν. Σκυρόν**. Η επιστολή σας με κατελύπησε. Γράφω άμέσως.—Κον Α. Μ. **Πλουμάριον**. Γράφομεν.—Κον Π. Π. **Βαρούσια** Σήμερον μόνον περιήλθεν η' επιστολή σας εις χείρας μου. Γράφω άμέσως.—Κας κ. Α. Ε. **Κ. Νεοχώριον**, Ι. Γκ. **Σουλινών**, Α. Π. **Κ. Μύτικα**, Ο. Ν. Γ. **Τρίπολιν**, Α. Ν. Στ. **Ράμλιον**. Συνδρομαί ελήφθησαν. Ευχαριστούμεν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλώσσα τηγανιτή. Η γλώσσα είναι εκ των γαστρικωτέρων ισθών και ονομάζεται ούτω δια την ομοιότητά της με την γλώσσαν. Πριν να την τηγανίστη την κτυπάτε όλιγον αλλά μετά προσοχής, ακριβώς επί του ραχοκοκκάλου. Μετά ταυτα την ξύετε, την καθαρίζετε, την άλατίζετε την βρέχετε εις το γάλα, την άλευρόνετε και την τηγανίζετε με βούτυρον. Οί 'Αγγλοι την βρέχουν με αυγά κτυπημένα αντί με γάλα. Την σεβρίζετε με ψιλοκομμένον μαϊντανόν από τὸ έν μέρος και με λεμόνια εις τέσσαρα κομμένα από τὸ άλλο.

Γλώσσα εάλτα. 'Αφού καθαρίσετε και άλατίσετε μεγάλας γλώσσας, θέ-

τετε εις τηγάνι με όλιγον καλόν βούτυρον, έν ποτηρι άσπρο κρασί άρητινωτον και έν κρομμυδάκι ψιλοκομμένον. 'Όταν βράσουν όλα μαζί αφαιρείτε τας γλώσσας, τας όποιας σεβρίζετε, στολίζουσαι με στρέβλια και μηδιά ανοιγμένα τὸ πιάτο σας. Είς την σάλτσαν προσθέτετε βούτυρον με όλιγην ψημένην παρίναν, 3—4 κίτρινα αυγά, τὸ ξυπό ενός λεμονίου, μίαν σαρδέλαν λυομένην. Τα περνάτε από σήταν και με την σάλτσαν αυτήν σκεπάζετε τας γλώσσας, τας όποιας διατηρήσατε θερμάς. Σεβρίζετε.

ΣΥΜΒΟΛΑΙ

'Εάν ζωόφιον η' έντομον εισέλθη έντός του ώτός σας, σπεύσατε να χύσητε έντός αυτού έλαιον. Τὸ ζωόφιον άσφυκτιών εξέρχεται η' και άπονήσκει, ότε και καταπίπτει άφ' εαυτου εὐθύς ως στρέψητε τὸ οὖς προς τὰ κάτω.

'Εάν μικρόν αντικείμενον εισαχθῆ εις τὸν ρώθωνα του μικρού σας, τότε γύσατε δια σήριγγος έντός του ρώθωνος χλιαρόν υδωρ. Τότε τὸ αντικείμενον εξέρχεται η' ώθείται προς τὸν φάρυγγα, εάν δύναται να καταποθῆ άδολαδώς.

Αί κηλίδες του ιδρώτος καθαρίζονται από τας μασχάλας των λευκῶν μαλλίνων υφασμάτων και των μεταξωτῶν φορεμάτων, εάν βρέξωμεν καθαρόν σπόγγον εις χλιαρόν υδωρ, έν ᾧ ἔχομεν διαλύσει άμμωνίαν και ξεπλύνωμεν μετά ταυτα με καθαρόν υδωρ. Σιδερόνομεν έπειτα, πριν η' στεγνώσῃ έντελώς.

'Εάν σας πονῆ ὁ λαϊμός, κάμτε γαργάρας με υδωρ έν ᾧ ἔχετε διαλύσει άλας. Και εάν καταπίητε όλιγον, δέν βλέπτε, τούναντιόν αφαιρεί τὸν έρεθισμὸν του λαϊμοῦ. Δια τας κηλίδας του δέρματος ώφελιμοτάτη θεωρεται η' χρῆσις του άλατος αναλελυμένου εις λεμόνι. Με αυτό τρίβετε τούς λεκέδες και βαθμηδόν εξαλείφονται.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ 'Ελληνίς, δυναμένη να καταρτίσῃ μαθητρίκας τελείως και έντός ενός έτους να διδάξῃ αυτὰς μαθητήματα δύο τάξεων ζητεῖ παραδόσεις. Η διδασκαλία της είναι ευμέθοδος και τερπνή, άκόπως δε τὰ μικρά μαθηθάνουν παρ' αυτῆς τὰ δυσκολώτερα πράγματα.

Συνιστάται θερμῶς παρ' ημῶν. Πληροφορία εις τὸ γραφεῖον μας.

ΚΥΡΙΑ 'Αγγλίσ ζητεῖ παραδόσεις. Δέχεται και μαθητρίκας ούκωι. Φέρει άρίστας συστάσεις.

ΚΥΡΙΑ δεξιωτάτη ράπτρια, ιδρύει κατάστημα ραπτικής άσπυρορχων. Αναλαμβάνει την έκτέλεσιν προικῶν και παντός είδους εργασίας εις ευθωνωτάτας τιμάς.

φερερον επί μακροῦ ανακλίντρου του παρακειμένου δωματίου
'Η νύξ παρήλθεν ολόκληρος χωρίς οὐδ' επί στιγμήν να διακοπῶσιν αι' προς την Τερέζαν θεραπευτικαί περιποιήσεις. 'Ο κ. Δεζαριώ, βοηθούμενος υπό της Φράγκας και της Σούλλης δέν άπερακρόνθη δίχως από την ασθενή και επέμεινε να έκτελή ὁ Ίδιος πᾶσαν θεραπευτικὴν ύπηρεσίαν.

'Η Ναδίνα, έν τῷ δωματίῳ της κατέκειτο δεινῶς πυρέσσουσα. Εἶχεν εἶπει ότι θελει να την άφίσουν μόνην, και να καταγίνονται πάντες να έκτελῶσι τὰς χάριν της σωτηρίας της κόρης διδομένας παρὰ του Ιατροῦ διαταγὰς. 'Επί τέλλους αι' προσπάθειαι του Ιατροῦ εστέφθησαν υπό επιτυχίας 'Ολίγον κατ' όλιγὸν παρεια της Τερέζας ανέλαβαν χροιάν, μετ' οὐ πολὺ δὲ η' Φράγκα ένόμισεν ότι τὸ στήθος της αδελφῆς της ανυψούτο. Η άναπνοή επί τέλλους ἤρχισε να έκτελεθῆ κανονικῶς. Συγχρόνως εδωκέ τις ότι διεκόπητο της Φράγκας η' άναπνοή.

Λευκή ως νεκρά, ητένιζε μετά έντεταμένης προσοχής την Τερέζαν, και άνέμενε να την ἴδῃ ανοίγουσαν τούς οφθαλμούς.

—'Αμα δὲ ἤνοιξε τὰ χεῖλη της, όποια λέξις θα εξήρχετο του στόματος της; Τὸ ὄνομα του δολοφόνου της βέβαια.

—'Θεέ μου, Θεέ μου! 'Θα τὸ εἶπη τάχα αὐτὸ τὸ ὄνομα! . . . εσκέπτετο η' Φράγκα έναγωνίως. 'Θα ἀπηλλάσσεται από πάσης ύποψίας ὁ Ροδέρτος; . . .

—'Τέλλοι η' Τερέζα ἤνοιξε τούς οφθαλμούς.

—'Η Φράγκα ἐρήφθη άμέσως επάνω της, θωπευτικῶς έναγκαλιζομένη αυτήν.

—'Α! Τερέζα μου! . . . Χρυσή μου Τερέζα! . . . 'Ανερώνει. Συνήλθε τέλος παντων! ὀμιλήσέ μου! . . . Εἶπέ τίποτε! . . . Εἶπέ μίαν λέξιν!

'Αλλ' έκφρασις τρώμου εξήκολούθει παραμένουσα επί του προσώπου της Τερέζας.

—'Τὰ βλέμματά της περιεφερόντο τῆδε κακίτε ως άνθρωπῳ έντελῶς παραζαλισμένου και μηδὲν των περι αυτὸν αντιλαμβανομένου. 'Εφάνετο ότι δέν ἤκουε.

Αἴφνης μικρά τις κινήσις εγένετο πρός τὸ μέρος της θύρας, και αυτομάτως πως η' ασθενής έστρεψε προς τὰ εκεί την κεφαλὴν.

—'Δι' μιὰς δὲ τότε τὸ πρόσωπόν της ελαβε ζωηράν χροιάν, και ἤστραψαν οί οφθαλμοί της, και τὸ στήθος ὑψώθη όρημητικῶς.

Και ἐπροσάθησε να ἐγειρῆ, και εἶδος σπασμοῦ συνέτριψε τὸ σώμά της. Τρομαγμένη η' Φράγκα, και η' Σούλλα και ὁ Ιατρός έστράψαν προς την θύραν.

'Εν μέσω των παραπαραστάτων ταύτης και κρατουμένη από αυτῶν, η' Ναδίνα, πελιθὴν ως πτώμα, ἴστατο ὀρθή, μη δυναμένη οὔτε βῆμα να κάμῃ εἶτε προς τὰ εμπρός εἶτε προς τὰ όπίσω.

'Εν τῷ μεταξύ η' Τερέζα εἶχε κατορθώσει να ὀρθωθῆ όλιγον επί των προσκεφάλων της, και εἶχε τείνει τὸν βραχίονά της, πληγωμένον και αιμάσσοντα εἶτε υπό τούς επιδέξιμους του, προς την κόμησιν δὲ Ροσιδὲλ. Τα χεῖλη της ἐκινήθησαν ως εἰ ἔμελλε να ὀμιλήσῃ δέν εἶχεν ὅμως την δύναμιν να ἐκβάλῃ σωνήν. Σηρὸς στεναγμός ἐξῆλθεν από τὸ στόμα της, η' μίσους πλήρης έκκρασις των οφθαλμῶν της μετεβλήθη εις έκφρασιν άπειρου ὀδύνης και πελιθὴ και αὐθις ἤδη κατέπεσεν, άνασθητος ως ἦτο και πρότερον.

'Η Ναδίνα, μ' ὄλην την σφοδρότητα της συγκινήσεως της παρακολούθησεν έν ὄλη αυτῆς τῇ λεπτομερείᾳ την σκηνὴν ταυτην.

—'Χρειαζόμεθα ζωμόν, εἶπε μετ' όλιγον ὁ Ιατρός. Πρέπει να της τὸν δώσωμεν εἶτω και δια της βίας. 'Ας φέρουν και όλιγον οἶνον του Βορδῶ.

'Η Ναδίνα, ἄμα άκούσασα τὰς διαταγὰς ταύτας επανέσθε δια μιὰς ὄλας της τας δυνάμεις, και ἠγέρθη δια να ὑπάγῃ να φέρῃ η' ἰδιὰ τὰ ζητηθέντα. Η Φράγκα ὅμως προλαβοῦσα, εφθασεν εις την θύραν και μετά τινας στιγμὰς επέστρεψε φέρουσα τὰ ζητηθέντα.

'Ο Ιατρός άνεγειρεν όλιγον την Τερέζαν και κρατῶν απαλῶς την κεφαλὴν της εις την ἀγκάλην του την ἠνάγκαζε να καταπῆ. 'Αμέσως μετά τουτο η' νέα γυνὴ συνήλθε, και έρριψε τὸ βλέμμα περι εαυτήν.

'Η Ναδίνα ἦτο όλίγα βήματα μακρὰν, με φοδερὰ ἠλλοιωμένον τὸ πρόσωπον και την προσδὲλπει.

Τὸ βλέμμα της Τερέζας εσταμάτησεν ἐπ' αυτῆς, αλλά χωρίς να την άναγνωρίσῃ.

'Η κυρία δὲ Ροσιδὲλ ἐπροχώρησε δύο βήματα.

—'Τρομακτικὴ ἦτο έν τῇ ὠρότητί της' ρυτίς δὲ του μετώπου της τὸ έκοπισεν εις δύο.

(ἀκολουθεῖ)